

D ů v o d y:

Napadené usnesení odpovídá stavu věci i zákonu a stačí proto odkázati na jeho v podstatě správné odůvodnění, k němuž se připojuje ještě toto: Předpis § 39 č. 1 ex. ř. ustanovuje, že je exekuci a to jen na příslušný návrh (druhý odstavec téhož zákonného ustanovení) zrušiti, byl-li exekuční titul odstraněn. Zrušení exekuce je tedy jen následkem odstranění exekučního titulu, totiž prohlášení jeho za neplatný, zrušený nebo neúčinný. Návrh na zrušení exekuce podle § 39 č. 1 ex. ř. může ovšem podle posledního odstavce § 39 ex. ř. býti spojen se žalobou, aby exekuční titul byl prohlášen za neplatný nebo za neúčinný, aneb aby byl zrušen. Než v případě, o nějž jde, byl exekuční titul již odstraněn, neboť rozsudek pro zmeškání okresního soudu civilního pro vnitřní Prahu ze dne 9. června 1933, tvořící exekuční titul, byl usnesením téhož soudu ze dne 4. prosince 1933 po povolení navrácení v předešlý stav zrušen. Bylo proto podati již jen návrh na zrušení exekuce ve smyslu § 39 č. 1 ex. ř. a ne žalobu na nepřipustnost exekuce a rekursní soud nepochybil, když uznal, že rozsudek i řízení jemu předcházející trpí zmatečností podle § 477 č. 6 c. ř. s. (§ 78 ex. ř.).

Čís. 17520.

Účastníky řízení o vyklizení přiklepnuté nemovitosti a její odevzdání vydražiteli jsou jen vydražitel a povinný. Třetí osobě, do jejíhož práva bylo výkonem vyklizení zasaženo, přísluší za předpokladů, uvedených v § 37 ex. ř., žaloba podle tohoto předpisu nebo právo, domáhati se nápravy podle § 68 ex. ř., nikoliv ale rekurs do usnesení, vydaného v řízení o vyklizení nemovitosti.

(Rozh. ze dne 19. prosince 1939, R I 708/39.)

Prv ý s o u d nařídil podle § 156 (2) ex. ř. odevzdání vydražené nemovitosti vydražiteli. Rekursní soud odmítl rekurs Antoinína F., který nařízenému odevzdání nemovitosti odporoval poukazem na svá nájemní práva.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl jeho rekursu.

D ů v o d y:

V projednávané věci jde o odevzdání nemovitosti vydražiteli podle § 156, druhý odstavec ex. ř. Toto odevzdání jest vykonati podle § 349 ex. ř., jenž ustanovuje, že výkonný orgán odstraní osoby a movité věci, je-li toho k účelu vyklizení třeba, a uvede vymáhajícího věřitele v držení odevzdávaného předmětu. Exekuční titul k odevzdání nemovitosti tvoří tu příklep, udělený vydražiteli proti povinnému, a proto jen vydražitel a povinný jsou účastníky tohoto exekučního vyklizení nemovitosti a jejího odevzdání vydražiteli. Jiné osoby, jež tvrdí k nemovitosti, o jejíž

vyklizení a odevzdání jde, právo nedopouštějící výkon exekuce, nejsou účastníky exekučního řízení, nýbrž třetími osobami, jež nemohou odporovati příkazu, aby nemovitost byla odevzdána vydražiteli, rekurssem, nýbrž mohou uplatniti svůj odpor, že jim přísluší k předmětu dotčenému exekucí právo, nedopouštějící výkon exekuce, jen žalobou podle § 37 ex. ř., nehledíc ovšem k oprávnění domáhati se nápravy podle § 68 ex. ř., pokládají-li se za stíženy postupem při výkonu exekuce. Nezáleží na tom, zda právo, o něž třetí osoba opírá svůj odpor, bylo zapsáno do pozemkové knihy, čili nic. V projednávané věci příslušelo proto proti příkazu, aby vydražená nemovitost byla odevzdána vydražiteli, právo k rekursu jen povinným Robertu P. a Marii P., kteří také jedině jako povinní byli uvedeni v usnesení soudu prvé stolice, nikoliv však i rekurentu Antonínu F., jenž opírá svůj odpor proti příkazu, aby vydražená nemovitost byla odevzdána vydražiteli, o to, že užívá vydražené nemovitosti na základě nájemního práva, zapsaného v pozemkové knize.

Čís. 17521.

Služební poměr mezi školníkem a místní školní obcí je vždy poměrem soukromoprávním.

Při zkoumání otázky, zda došlo mezi uvedenými stranami platně ke služební smlouvě, jest se zabývatí namítanou neplatností usnesení místní školní obce, z nichž se odvozuje její smluvní projev.

Zaměstnanec se může při uzavření služební smlouvy platně vzdáti nároku na plné započtení legionářských let do služební doby výměrou, určenou zákonem č. 462/1919 Sb. z. a n.

(Rozh. ze dne 19. prosince 1939, Rv I 2595/38.)

Žalobce byl ustanoven školníkem v S. a jeho služební poměr byl upraven dekretem ze dne 5. října 1923, jehož odst. VII c) zní takto: Konečně usnesením místní školní rady v S. ze dne 28. března 1923 na základě zákona ze dne 20. prosince 1922 č. 394 Sb. z. a n. § 19 a důvodových zpráv k němu převeden Jste byl dnem 1. ledna 1923 na platový systém státních zřízenců na základě skutečného stavu ze dne 31. prosince 1922 takto: Zařaděn Jste do prvního stupně platového státních zřízenců se služným 3.684 K, místním přídavkem 744 K. Na rok 1923 byl Vám povolen dále obnos 2.872 K — na výpomocnou sílu. Odměny za čištění smluveny zvláště. Na jednotný drahotní přídavek a přídavek na dítky, jako mají zřízenci státní, nároku podle zákona nemáte. Další postup, služební doba atd. dítí se bude podle pragmatiky, platné pro státní zřízence. Služební požitky budou Vám vypláceny jako dosud měsíčně předem u pokladny místní školní rady v S. Nově upraven byl služební poměr žalobcův dekretem ze dne 13. prosince 1934 a dodatkem k témuž ze dne 18. prosince 1936, jimiž žalobce byl zařaděn od 1. ledna 1935 do 10. stupnice plat. podle zák. ze dne 20. prosince 1922 č. 394 Sb. z. a n. se služným 6.828 K, místním přídavkem 1.368 K, celkem 8.196 K s možností zvýšení ke dni 1. ledna 1938. Požitky podle těchto